

19. okt. 1972

FAKTA

Dato:

19. okt. 1972

Sidetæl:

Notes 74 bd 4 s. 75-78

er så upopulær).
Det kan formodentlig ikke tjene
som et mod argument at jeg altid
har været i besiddelse af den ne-
bysnivelses bog, bare for material-
je fra kunsten (en overvejende represen-
-tation ved min dypkelse af Henry
Miller) jeg har vel at sige ønsket
at kunne me være for mig selv?
Det kan selv følges også rent ud
være en pænlig bog til at ville
om spande - have alt - kræve at
hele verden skal til høre en?
Det kan være begge dele.
Endelig kan det være en bog
til at gøre sig i - mindt
i - i Mellemheden. Måske fordi jeg
føler at i Mellemheden den er
i hele den hvor jeg er.

Paris

19-10-72.

Det kan af og til være
mogen frustrerende i at ens pro-
-dukter ikke når ud til et vidt
publikum - at man ikke er med
i cirkulation. Spørgsmålet om jeg
er villig til at betale prisen for at
deltage i den nye eller vidt distribution
hader vi, i den nye omgang, lige.
Der er mogen de primære i alene

at optræde for den lille København-
ske inderkreds.

Jeg tror i alle år hvilken lille byde
mind om eller egne mig til at være
Succes kunstner, men på den anden
side er der også noget helt u-
mindligt i erkendelsen af at man
simpelt hen i alle et år står i en
lidt større søm men hvor end den
hjemlige.

Jeg tror i alle det er alene, i hvert fald,
for ombringer, men også en drøm
til at medvirke i et udsalg -
-liv med lidt større spændelse
end det man har til sin rådighed.
Det kan godt gå og til lille hilt-
-løst at producere uden at mærke
en eller anden effekt - et eller an-
-det svar.

Denne situation bringer mig til
det selv med sig selv at producere
objekter af en eller anden slags, til
eventuel senere brug - havde man andre
distributions muligheder ville det
måske være lettere at finde en
form for produktion som svarer
bedre til det man vil.

Man - så den er det i alle - og så
- den - den skal det formåeligt
ikke være. Og så har man
fuge situationen som den er, og
ikke der alle problemer løst ind
den var anledes.

Hvis jeg registrerer de svingninger ~~der~~
mellem absolutte yder punkter min pro-
-duktion og ude for bare ~~en~~ indbyr-
-den uge ligger der bare her en him-
-dring for at situationen kan ændres.
Man vil - og med rette - spørge:
hvad vil den mand - vil han det
eller det eller noget helt tredje
- hvad har han tænkt sig - hele
sit liv andet end disse smålige
oplyselse mellem elskovne søns-
-punkter - han har ikke noget
ansigt - han er en værd uden
etik.
Sådan ser det internationale kunst-
-marked på sagen og ud fra sine
forudsætninger (selvom man synes de
er forkerte) har de ret.
Jeg tror så, og skulle vel egentlig
præcis midst i en sådan situation
- nemlig er uafhængig af dette kunst-
-marked - men det gør jeg ikke.
Ovenfor en første grund altså ikke.
Hvor gerne jeg end ville tror jeg
ikke lade være at tage disse småde-
-lige spring fra det en søns punkt
til det andet - det er mit ansvar
Sådan og nu altså være noget i
min natur - som jeg ikke kan
springe i mod hvad end jeg tror
lidel den nu egentlig eller ej.
Her føler jeg mig i støj med

Picabia - og det er min i lte del
dårligste skulptur.
Men det er som tidlig grunden til
at jeg ikke passer ind i det in-
ternationale kunstmarked
Det er jeg på mange punkter ved
af - hvad den betyder til det.
Grunden er at jeg ved at være ude-
lukkelse for de små kunstnere som
her, evnt. kunne tydes mig må
gøre og arbejde med i den (i tæsten)
for mig luft.
Men - der kunne jeg også tænkes
om om den grund til at jeg var
ude lukket - at hvad jeg lærer
i lte er selvfølgelig interessant - i lte
er ret meget anderledes end hvad
så mange andre også lærer.
Jeg har nemlig så forvundet travlt
med at følge det aktuelle at
jag helt glemmer den ude lukket
som kunne være i min seje.
Det er der jeg skal sige og
i lte på udstillinger og i kunstid-
skrift.
Tingene er så klart som de skal
være og kan ikke være andet.

